

عنوان مقاله:

ارزیابی ساختار و نظام برنامه‌ریزی و تاثیر آن بر روند توسعه روستایی در کشور پاکستان

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حسین فراهانی - دانشگاه زنجان، دانشکده علوم انسانی، زنجان

سمیه محمدی - دانشگاه تهران، دانشکده جغرافیا، تهران

سیده‌ادی کهنه پوشی - دانشگاه زنجان، دانشکده علوم انسانی، زنجان

خلاصه مقاله:

پاکستان در حدود 23 20 تا 37 10 عرض جغرافیایی و 50 60 تا 77 45 طول شرقی جغرافیایی واقع شده و مدار راس سرطان از جنوب آن می‌گذرد. کشور پاکستان از شمال با چین و افغانستان از غرب با ایران از شرق با هند و از سمت جنوب با دریای عمان همسایه است. پاکستان حدود 803 هزار کیلومتر مربع وسعت دارد و در منطقه آسیا و شبه قاره هند قرار دارد. جمعیت کشور پاکستان در سال 2000، 1565000 می باشد که تراکم آن 196/6 نفر در کیلومتر مربع و رشد سالانه آن 2/8 می‌باشد. براساس برآورد جمعیت (ژانویه 1987) جمعیت روستایی این کشور حدود 74 میلیون نفر است که نسبت آن در استان سرحد و بلوچستان به ترتیب 85 و 84 در صد و در پنجاب، سند، فدرال مرکزی (اسلام آباد)، فدرال عشایری به ترتیب 73، 57 و 40 درصد است. پاکستان از چهار ایالت شکل یافته است و بصورت فدرالی اداره می شود که بطور دقیق حدود وظایف، اختیارات و مسئولیتهای بین حکومت فدرال و حکومتهای محلی به 3 صورت فدرالی (اختیاراتی که فقط به حکومت فدرال منحصر است)، ایالتی (که محدود به اختیارات حکومتهای ایالتی می‌باشد) و شکل همکاریهای دو جانبه (که به منظور همکاری بین دولت فدرال و ایالتهاست) می‌باشد. فعالیتهای برنامه ریزی و توسعه در حوزه و صلاحیت شکل سوم همکاری یعنی همکاریهای دو جانبه رخ میدهد. در این مقاله می‌خواهیم که ابتدا ساختار نظام برنامه ریزی را در کشور پاکستان ارزیابی و سپس تاثیر این نظام برنامه‌ریزی را بر روند توسعه روستایی در کشور پاکستان بررسی کنیم. یافته های تحقیق حاکی از تاثیر نظام برنامه‌ریزی کشور پاکستان بر روند توسعه روستایی در زمینه های برق‌رسانی، راه روستایی، بهبود وضعیت زنان روستایی، ارائه خدمات ترویجی، بهبود مدیریت روستایی، صنایع کوچک روستایی و ... است.

کلمات کلیدی:

نظام برنامه ریزی، توسعه روستایی، پاکستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/82834>

